Napsal uživatel Tomáš Pohl
Úterý, 28 Březen 2006 04:00

(rozhovor s členy kapely Kámen úrazu)

Ve čtvrtek 16. února 2006 jsem sváděl vnitřní boj, ostatně nebylo to poprvé. V tento den totiž koncertoval Petr Sedláček s Terezou Terčovou. V ten samý čas v klubu Vesuv v Karlíně koncertovala kapela **Kámen úrazu** s Nestíháme jako hostem. Volba byla ale jednoznačná, protože od účasti na Notování pod Vyšehradem si s kapelnicí Kamene úrazu, **Dančou Sedláčkovou** , mailujeme, a pořád se nemůžeme sejít k rozhovoru.

Když jsem ten večer přišel v předstihu do klubu, byl jsem usazen ke stolu pro účinkující. Nebylo to proto, abych vystoupil a došlo by k vracení vstupného, ale abych viděl a slyšel a mohl v klidu fotit. Navíc jsem dostal na starost papírovou krabici obsahující třicet řízků a chleba. Řízky jsou krom lásky k hudbě hnacím motorem kapely. Tentokrát řízky smažila Danča. Později prozradila, že stála u plotny od poledne a odrážela útoky svých tří koček.

Kámen úrazu je kapela, která hraje teprve jeden rok. Je jasné, že v tomto stádiu bojuje každá kapela s dětskými nemocemi, ostatně jde o stejné sladění a soužití, jaké je například u novomanželů. Tmelícím prvkem kapely jsou obě zakladatelky: Blanka Matoušková a Daniela Sedláčková. Obě dívky jsou ze Severní Moravy a já jsem je prvně slyšel, aniž bych znal jejich jména,

Kámen úrazu Pod Vesuvem

foto: Tomáš Pohl ©

v kapele Myšáci. Zbytek kapely a mužskou část tvoří Martin Lasevič (kytara a zpěv), jeho kamarád Tonda Podlaha (foukací harmonika), Michal Aron (kytara a zpěv) a Michal Jursa (basová kytara).

Přestože jsem před představením ve Vesuvu znal jen Danču, cítil jsem se po chvíli povídání s ostatními členy velmi pohodově. Jsem skeptik a na teorie o přenosu energie moc nedám, ale

jednoduše jsem cítil, že to jsou fajn lidi, s nimiž bych rád kdykoliv popovídal o čemkoli. Martin Lasevič byl ten večer v očekávání jako "prvně rodící" otec, takže dramaturgie předsunula všechna Martinova sóla, ale ten večer to ještě nenastalo. Doufám, že po vyjití tohoto rozhovoru bude Martin šťastným tátou.

Po vystoupení Nestíháme jsme s kapelou využili přestávku a v nehostinné a chladné šatně jsme si chvilku povídali. Chtěl bych jen upozornit, že výraz "smích" v závorkách nemůže dostatečně vystihnout skutečnou podobu rozhovoru.

Daniela Sedláčková (DS)
Blanka Matoušková (BM)
Michal Aron (MA)
Tonda Podlaha (TP)
Martin Lasevič (ML)
Michal Jursa (MJ)

Kdo je vaše tisková mluvčí?

BM : Tisková mluvčí je Daniela Sedláčková.

Dančo, jak jste dlouho Kámen úrazu?

DS: Kámen úrazu jsme od prosince 2004, kdy jsme s Blankou hledaly a našly muzikanty na inzerát, tenkrát dva kytaristy a basistu. V březnu 2005 se k nám přidal Tonda Podlaha s harmonikou a kytaristu nám vystřídal Míša Aron. Míša přišel na záskok a zůstal napořád.

Míšo, co tě vedlo k tomu, že jsi zůstal?

MA: Mimo jiné i řízky (smích). Nejdřív musím říci historku, jak jsem se k tomu dostal. Jednou jsem čekal na zastávce Tempo v Praze na autobus a najednou se tam objevila Blanka a říkala,

jestli s nima nechci hrát v kapele. Tak jsem řekl, že jo.
BM: Zavolala jsem Danuš, aby přinesla empétrojky. Šli jsme s Míšou do hospody, kde jsme se mezitím občerstvili a počkali na Danču. Druhý den Míša zavolal a ve čtvrtek přišel na zkoušku a už měl rozepsané aranže.

Takhle rychle?

BM: Takhle rychle.

Kdo skládá a píše texty?

DS: Texty jsou v podstatě všechny moje dílo až na píseň Bída s nouzí, kterou si celou napsal Míša Jursa, náš basák. Na hudbě se podílíme všichni. Prvních pár textů nám zhudebnil Honza Komín z Načasu, pak to máme tak napůl - něco já, něco Martin Lasevič, něco Míša Aron, něco Míša Jursa, takže v podstatě všichni.

Všiml jsem si, že skoro všichni zpíváte včetně baskytaristy, to se pokaždé nevidí.

MJ: Pokouším se. Zpívám jen jednu věc a pak sem tam nějaký vokál čili nic hroznýho. Já se nenechám zlanařit do totálního zpěvu.

Blanko, na webu máš na starosti catering, jak je to s ním?

ML: Blanka je spolehlivá a v podstatě se vždy dá těmi řízky vycpat nějaká díra (smích).
MA: Když jsem zpíval v jiných skupinách, tak to nikde takhle nebylo (smích). Takových řízků jsem opravdu nikde tolik neviděl a takhle dobrejch.
ML: On ten catering je k tomu, aby nám Blanka mohla těmi řízky ucpat ústa, aby mohla sama zpívat, ale moc se jí to nedaří (smích).

Jak si rozdělujete sólový zpěv, podle žánru nebo podle písničky?

DS: Podle písně je v podstatě hned jasné, kdo co bude zpívat.

Jde to bez hádání?

DS : Ano, bez hádání, v podstatě to z toho vyplývá.

A jako kapelnice..

DS: Ne, jako kapelnice jsem pro demokracii v kapele. Na začátku nám to všichni rozmlouvali, tvrdili, že musí být minimálně autokracie až despotismus - teokracie (smích). Nám se to ale osvědčilo, já nejsem typ, který by rozkazoval, a v podstatě každý může přijít s jakýmkoli nápadem.

Tondo, je to pravda?

TP : Určitě jó, já jsem tedy neposlouchal, ale určitě to pravda je (smích).
DS : On se bojí, že by nedostal řízky, proto přitakává.

Jak byste se žánrově označili jako kapela?

DS: Lidi to nevidí rádi, ale my jsme v podstatě jak folk, tak trampská píseň, trochu blues.
M

Kámen úrazu

foto: Tomáš Pohl ©

A : Jsme všechno, takže jsme folk.

Tondo, ty jsi foukačkář, jak jsi k tomu přišel?

TP: No, rád bych byl, pracuju na tom.

Začal jsi v této kapele?

TP: Začal jsem jako čistej samouk asi před třemi léty. Pravidelně jsem nehrál, měli jsme takovou kapelku, kde jsme trošku zkoušeli. Bylo to s Martinem a ten mě sem dovedl.
ML: Ano, my jsme hráli s Tondou v té kapelce předtím a pak jsem Tondu přitáhl do kapely.

Jaká je hudební minulost ostatních?

BM: Já radši povím něco k výběru písní. Já jsem zpívala jednu píseň a v ní byl text: chtěl si vzít jenom mé mládí. Členové kapely, zvlášť mužská část, skončili na zemi v křečích. Zjistili jsme, že pro publikum to vůbec není, a tak se Dani uvolila, že ji bude zpívat. A tak to v kapele je, když někomu nějaká píseň nesedí, tak si ji vezme někdo jiný.

To jsi napsala ty o tom mládí, Dančo?

DS: Ano, ta píseň si mi zdála ve snu, že ji zpíváme. A tak jsem si ji ráno, když jsem se vzbudila, nahrála.

A tvoje hudební minulost?

DS: Já jsem zpívala v souboru Geshem černošské spirituály, tam jsme se poznaly s Blankou, a pak ve skupině Myšáci.

Michale, vím, že jsi byl Vnitřní světlo - co osvětlení, ještě svítí?

MA: Ano (smích), Vnitřní světlo už se rozpadlo před rokem a půl, ale právě přes Vnitřní světlo jsem se složitě dostal až sem. Seznámil jsem se s Blankou a s Dančou a zjistil, jsem, že jsou moc fajn holky. Když jsem dostal nabídku od Blanky, tak jsem vůbec ani neváhal.

Máte nějaké plány do budoucna, například desku?

DS: Loni v září jsme natočili demosnímek u Michala Braxatorise, obsahuje čtyři písničky. Cédéčko se nechystáme natáčet v dohledné době vůbec, myslím si, že to nemá cenu pro začínající kapelu, pokud nemá publikum. Našim jediným cílem je vybudovat si publikum, které na nás bude chodit.

Máte stálou scénu?

DS : V podstatě lze za náš domovský klub označit Klub Podsklepeno v Karlíně.
MA : Teď je tam od nového roku prohibice, vzhledem k nějakému novému zákonu.

Tam se něco stalo?

MA : Nic se nestalo.
DS : Vyšla nové vyhláška o zákazu podávání alkoholických nápojů ve školských zařízeních a klub patří k Domu dětí a mládeže. Nicméně se nám tam dobře zpívá a v dubnu tam budeme zase hrát.

Takže to dvě hodiny vydržíte bez piva?

MA: Slyšel jsem, že tam prodávají nějaký hodně silný nealkoholický pivo (smích).

Tam se vytváří vaše publikum?

DS: Určitě. Máme svůj fanklub, chystáme se, že jim vytiskneme trička s nápisem Placený potlesk (smích).

To bude hodně stát

DS: Oni chudáci za nás platí na koncertech takové peníze, tak to pro ně rádi uděláme. Publikum se nejlépe vytváří na festivalech, a tak letos budeme na Folkové loděnici a na Čechtické lilii.

Taky budete v semifinále Notování pod Vyšehradem

DS: Tam se taky moc těšíme.
TP: A taky na Moravský brabec se zelím? (smích).

Moc díky za rozhovor, ať se vám dneska dobře hraje.